İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl:1 Sayı: 17 23/12/1974

İŞSİZLİK Büyüyor!...

İŞSİZLİĞİ YARATAN PATRONLAR, ACISINI ÇEKEN İSE BİZ İŞÇİLERİZ...

Değerli Arkadaşlar,

İşsizlik her geçen gün büyüyor. Son verilen rakamlara göre Türkiyeliler arasında işsizlerin sayısı 35 bini aştı. Daha binlerce insanı, kış-kıyamet günü işsiz güçsüz sokak ortasında bırakmak için yeni yeni tedbirler alınıyor.

ALMAN PATRONLARI VE TAZMİNAT!..

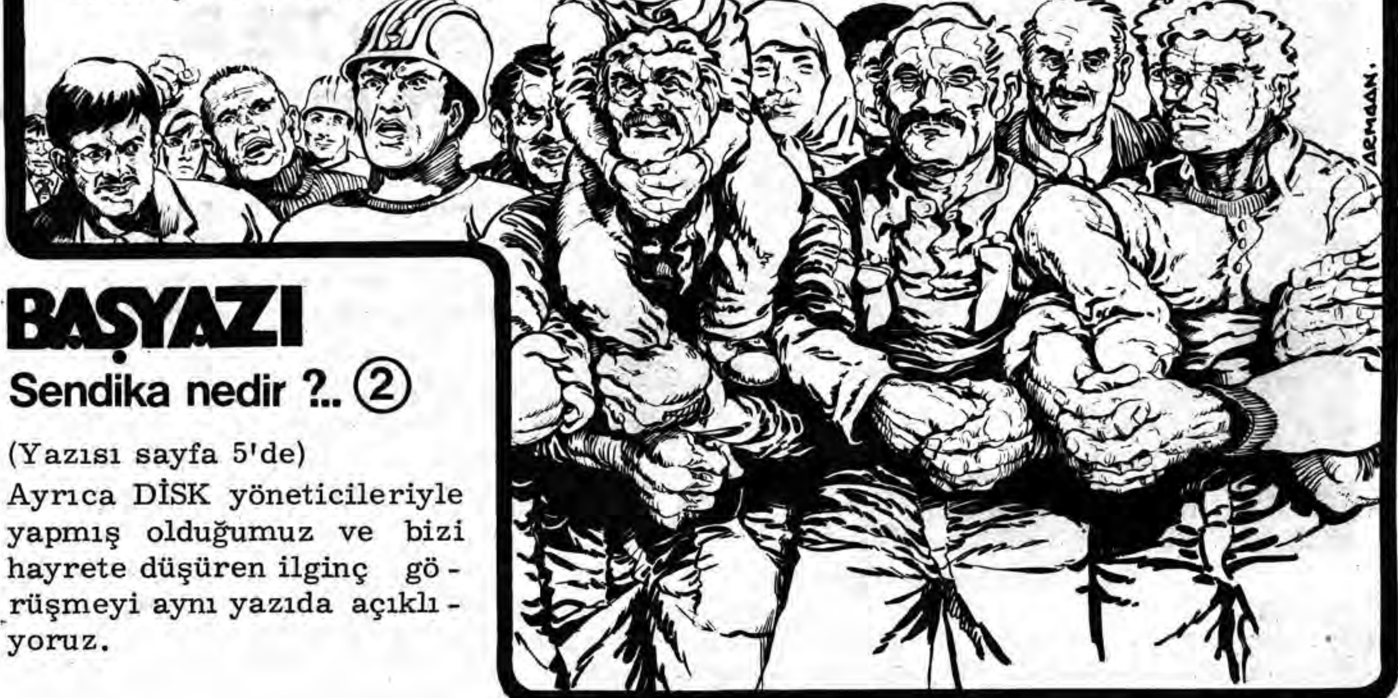
Ford başta olmak üzere birçok büyük firma kitle halinde işçisinin işine son vermekte ve bunların başında da Türkiyeli işçiler gelmektedir. Böyle bir haksız uygulamaya karşı gelebilecek şiddetli tepkiyi gözönüne alan patronlar, az bir miktar tazminat verme ile işçiyi tamamen illegal çalışma koşullarına itmektedir. Çünkü en kabadayı tazminat almış bir işçi çalışma olanağı bulamazsa elindeki para en fazla iki ay yetecektir. Bundan sonra turist işçiler safına katılacak ve Alman patronları için yedekte en ucuz işgücü "intihar bölüğü" olarak bekleyecektir.

YA KADIN YA DA KOCASI ÇALIŞABİLECEK

Bu arada henüz çok gizli tutulan, fakat bizim öğrendiğimiz bir karar daha var. Yeni yıl başlarken eğer eşlerin ikisi de çalışıyorsa, birinin çalışma izni geri alınacak. Ya da eşlerden biri işsizse çalışma izni verilmeyecek. Patron iktidarının bu saldırısının amacı şudur : Aileleri bölerek geri dönmelerini sağlamak.

BESLEME GAZETELER BU DURUMA NE DİYOR?..

(Devamı sayfa 6'da)

BAŞYAZI

Sendika nedir ?.. ②

(Yazısı sayfa 5'de)

Ayrıca DİSK yöneticileriyle yapmış olduğumuz ve bizi hayrete düşüren ilginç görüşmeyi aynı yazıda açıklıyoruz.

TÜRKİYE'de neler oluyor ?..

Halk aç, işsiz kıvranırken...

Burjuvazi, bir gecede 5 milyon lira harcıyor...

5 MİLYON'U YİYİNCE AZITAN PATRONLAR, TAVANI YAYLIM ATEŞİNE TUTMUŞLARDI...

Değerli okuyucularımız, İstanbul Hilton Otelinde meydana gelen düğün olayını bu köşemizde yine sizlere duyurmuştuk. Bu olay gelişiyor ve yankıları dış basına kadar aksetti... Çankırı bağımsız milletvekili Mehmet Ali Arsan, Meclis Başkanlığına verdiği önergede, milyonları sarfeden muhteşem düğünü düzenleyen iki ailenin ne kadar vergi ödediklerini soruyor. Bunu bilmek zor bir iş değil, yok denecek kadar az... Bunu da bir tarafa bırakalım. Bunlar bu parayı kimin sırtından kazandılar?.. Senin... Benim... Onun... Helalından, kimseyi sömürmeden kazanılan para bir gecede böyle yakılır mı hiç?.. Zaten düzen onların, hükümet onların, kanunlar onlardan yana. Niye gerçekleri söyleyenleri zindanlara tıkıp, hayat hakkı tanımıyorlar?.. Bu imkanları ellerinden gideceği için... Ama biz inanıyoruz şuna :

"Gelecek günler bizimdir"

Kurşunladıkları tavan yerine yeni bir Hilton dikerlermiş...

Yukarıdaki fotoğrafta Hilton'daki düğünde tabanca kullananlardan ikisi Ali Kahraman (önde sağda) Pilma Tudor fabrikası müdürü Mustafa İlter. Sanıklar olay hakkında gazetecilere "Eğer isterlerse yeni bir Hilton da yaparız" şeklinde konuşmuşlardır...

****

Gelir: 1800-Gider: 2555 lira

36 yıllık tekstil işçisi olan Baba Cemal Dokur'un eline ayda 1800 lira geçiyor. Ancak ailenin toplam aylık gideri 2 bin 555 lira. Yani Dokur ailesi ayda 755 lira borçlanarak yaşayabiliyor.

ve bu işçi ailesi de, her ay 775 lira borç edinip yaşıyor...

Epengle Dokumalık Kumaş Fabrikası işverenin sarı sendika Teksif ile toplu sözleşme imzalamak istemesini protesto için direnişe geçen 167 işçidin birinin aylık hayat şartları da şöyle : 5 nüfus bir gecekonduya 300 lira veriyor. Haftada yarım kilo kıyma, günde 7 ekmek, 105 lira 3 çocuğun okul masrafı, 100 lira elektrik-su, 100 lira odun-kömür vesaire derken, her ay 755 lira borçlanmaktalar...

1975 yılına girerken...

DAHA NİCE YENİ YILLAR
BİZİM OLACAKTIR...

Değerli Okuyucularımız,
1974'ü de bitirdik. Hepimiz yurtdan yuvadan, çoluk-çocuktan ve çok sevdiklerimizden uzaklarda olarak yeni yıla giriyoruz. Bunun böyle oluşu, bizim kaderimiz, yazımız, suçumuz değil, Türkiye'deki sömürücü güçlerin ve onların iktidarlarının suçudur.
1974'ün en belirgin ve göze çarpan yanı, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin, patron düzeninin zul müne ve sıkıyönetimine karşı direnişi ve boyun eğmeyişidir.
Türkiye işçi sınıfı, ülkeye en geniş ve köklü demokrasiyi getirmek için, bir avuç insanın çılgınca yaşaması değil, o topraklar üzerinde yaşayan milyonlarca insanın mutlu ve tam özgürlük içinde yaşaması için savaşmaktadır.
1974'ün diğer bir önemli yanı da Türkiye'deki hakim güçlerin uzun vadeli bir hükümet kurma olanaklarını yitirişleridir. Sınıf çelişkilerinin gitgide keskinleşmeye başladığı Türkiye'de burjuvazi için iktidar olmak ateşten gömlek oldu... Çünkü, halk iş istiyor, ekmek istiyor, barış ve demokrasi istiyor, yurtdışına salınan milyonlarımız yurdunda iş, sıcak yuvasının başında bulunmak istiyor. Burjuva partilerinden ve iktidarlarından, bu temel isteklerin üstesinden gelmesi beklenemez... 1974'den 1975'e girerken içinde bulunmuş olduğumuz durumu işte böyle kısaca özetledikten sonra sonuç olarak diyeceğimiz şu olacak : ÜMİDİMİZ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI VE ONUN 54 YILLIK VEFAKAR PARTİSİ TKP'-dir... Bu inanç içinde bütün okuyucularımızın, kardeş kuruluşların 1975 yılını içtenlikle kutlular, şimdiye kadar bağımsızlık ve sosyalizm uğruna can verenlerin parlak anıları önünde saygı ile eğiliriz.
Gelecek günler bizim, Türkiye İşçi Sınıfınındır.

İŞÇİ BİRLİĞİ

Musa Altun hakkını, söke-söke alıyor!..

Sevgili okurlarımız, hatırlarsınız 12. sayımızda Musa Altın adında bir okuyucumuz ve arkadaşını Erol Sönmezel adında, araba alım satımı ile uğraşan biri : "Çocuklarınızı getirip iş bulacağım" diye biner marklarını dolandırmıştı. Ve aradan bir yıl geçmesine karşı Musa Altın ve arkadaşı ne paralarını geri alabilmişler, ne de Erol'u bulabilmişlerdi. Şöyle diyor Musa : "Onu bulabilmek için evinin yanındaki parkta sabahladığımız oldu. Vazgeçtik çocuklarımızın getirilmesinden, paramızı bile geri alamadık. Başvurmadığımız yer kalmadı... Tek başımıza onunla başa çıkamayacağımızı anlayınca, Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğine başvurdum. FTİP bu adamı dize getirmek için harekete geçti... Önce Konsolosluğa başvurdu. Fakat Konsolosluğun ilgisizliğinden hiçbir sonuç alınamadı. Bu sefer radyodan röportaj yaptırdı. Erol gibi adamlara karşı bütün işçi arkadaşları uyardı. Bir de temsilci görevlendirerek savcılığa başvurmamızı sağladı. Sonunda Erol Sönmezel dışarı dahi çıkamaz oldu. Fakat gene de yakasını bırakmayacağımızı anlayınca paranın 200 markını getirip benim avukatıma vermek zorunda kaldı." Evet sevgili okurlar, bu küçük olay bile birlikte mücadele vermenin zorunluluğunu ortaya koyuyor. Bizim en büyük silahımız birliğimizdir. Birleştikten sonra, yenmeyeceğimiz hiçbir engel yoktur.

"Bilen kazanıyor" programımız geniş ilgi ile karşılanıyor...

Geçen sayımızda aynı konudaki duyurumuz üzerine gelen birçok mektuptan anlaşıldığına göre, bunun daha da genişletilerek tekrar koyulması istenmekte. Okurlarımızın bu isteğine biz de katılıyoruz. Orta Avrupa saati ile her salı ve pazar günleri sabah 9'u 10 geçe kısa dalga 31 ve 48,5, perşembe günleri ise saat 21,30'da orta dalga 908 metrelerden yayın yapan, gerçek işçinin sesi radyosu hangisidir?
Mektuplarınızı en geç 1/20/1975 tarihine kadar göndermenizi bekliyoruz. Katılanlara kitapla birlikte çeşitli armağanlar verilecektir. İŞÇİ BİRLİĞİ

Örgüt Haberleri

Frankfurt

Örgütümüzün olağan kongresi 8/12/74 pazar günü yapılmıştır. Herzamankinin üstünde üye ve dinleyicilerin katıldığı kongrede İşçi Birliği'nin şimdiye kadar yapılan çalışmaları gözden geçirilmiş ve bundan sonra yapılacak çalışmalar üzerinde durulmuştur. Üye ve dinleyiciler konuşmalarında Birliğin şimdiye kadar yapmış olduğu çalışmalardan övgü ile söz etmişler ve yeni yeni önerilerde bulunmuşlardır ... Kongrede söz alan Halkevi Başkanı ise "İşçi Birliği yöneticilerinin şimdiye kadar yapmış oldukları çalışmalarından dolayı tebrik ederim, bundan sonraki çalışmalarında da başarılar dilerim" demiştir. Seçimlerin yapılmasından sonra genel kurul sona ermiştir...

Schwabisch Gmünd

Schwabisch Gmünd ve çevresi Türk İşçileri Cemiyetinin açıkladığına göre, Mehmet Akçal ve arkadaşları, Cahit Atay'ın (PUSUDA) oyununu sahneye koymuşlardır. Arkadaşların göstermiş olduğu bu başarıdan dolayı kutlularız.

Fransa

Fransa Türkiyeli İşçiler Birliğinin ikinci olağan yıllık genel kurulu 15 Aralık 1974 pazar günü yapılmıştır. Örgütümüzün de davet edildiği bu genel kurula, işlerimizin çokluğu nedeniyle gidemedik. Seçilen arkadaşlarımızın çalışmalarında candan başarılar dileriz.

Londra

İngiltere Türkiye İlericiler Birliğinin yıllık olağan genel kurulu 15/12/74 pazar günü yapılmıştır. Şimdiye kadar önemli çalışmalar yürüten İTİB'in bundan sonraki çalışmalarında da başarılar diler, yeni seçilen arkadaşları candan kutlularız.

"YURDUMUZDA

Hazırlayan : Y. Feyzioğlu

Bu sayımızda da Fechenheim'da çalışan ve oturan işçi kardeşlerimizi ziyaret edelim dedik. Bizde adresi olan bir işçi yurduna gittik. Orada arkadaşları bulamayınca, önümüze gelen ilk kapıyı çaldık. Kapıya çıkan arkadaş, bizi içeri davet etti. Girdik. İki kişinin oturduğu bir oda... 20 metrekare var veya yok... İçerisi rutubetli. Sağlıklı yaşamak imkansız... Buna rağmen 260 Mark kira veriyorlar. Biri işte ... Diğeri ile tanıştık. Adı Süleyman Şentürk .. 8,5 yıldan beri Almanya'da. Şimdi Golde fabrikasında çalışıyor. Kendisi usta. Ama, kriz gelip de işyerinden işçi arkadaşlar çıkarılmaya başlanınca işveren kendisine : "Usta kadromuz yok. İstersen çık, istersen seni bir makinada çalıştıralım" demiş...O da, işsiz kalmamak için : "Ben buraya çocuklarımı geçindirmek için geldim. İlla da usta olurum diye gelmedim. Çalışırım makinada" demiş... Şimdi çalışıyor Golde'de.

Soru : Peki Alman Hükümetinin aleyhimize olan son kararlarını nasıl karşılıyorsunuz? diye soruyoruz hemen.

Cevap : Beklenmeliydi, diyor Süleyman arkadaş düşünceli düşünceli. Elbetteki ihtiyaçları olduğu sürece bizi çalıştıracak, sonra da çıkaracaklardı. Bizi bunun için getirdiler. Türk Hükümetleri de işçi isteğinin sonu gelmeyecekmiş gibi hep umudunu buraya bağladı. Yurdumuzda tedbir alınmadı. Oysa bizim sorunlarımızın temeli Türkiye'de.

Soru : Nasıl tedbirler yani?..

Cevap : Sanayimiz dışa bağlılıktan kurtarılmalı bence. Örneğin burada Höchst ilaç firmasının Türkiye'de de işyerleri var. Ne yazık ki, oradaki işyerleri çoğunlukla buradan giden malın paketleme işini yapmakta, Türk ilacı diye bize satılmaktadır. Yani buradaki Höchst firması gümrük bile vermeden Türkiye'de satış yapmaktadır. Kamyondan al da-kaleme kadar hepsi bunun gi-

İŞ İSTİYORUZ"

GOLDE'de işçiler

Ucuz işgücü kaynağı olarak yıllardan beri sömürülen yabancı işçileri "işsizlik" bir kere daha yollara düşürecek...

bi ülkemiz devamlı bir döviz kaybına uğrar ken, bir avuç zengin milyonları kazanmaktadır. Yani bizim patronların çoğunluğu buradaki büyük firmaların komisyoncusu gibidir.

Soru : Demek oluyor ki, bu zenginler, kolay kazanç varken, ağır sanayimizin kurulmasına gitmezler. 50 yıldan beri de gitmedikleri gibi. Peki sizce ne yapmalı? ..

Cevap : Bence devletin patronları bir kıyıya koyup bu işi kendisi yapması gerekli.. Bu milleti, bu yadelden kurtarması gerekli.

Soru : Ama devleti idare edenler de patron temsilcileri.sürekli kendi çıkarlarını koruyacaklarına göre ne yapmalı? ..

Cevap : Şunu söyleyeyim ki, halkımız eski halk değil artık. Hızla uyanıyor. Kendilerinin nasıl iş ekmek sahibi olmalarını, haklarını almalarını başaracaklardır.

-- Evet diyoruz, haklısın ...

Çayımızı bitirip kalkıyoruz. Arka caddede inşaat yerleri var. İnşaat barakalarında yatıp kalkan vatandaşlarımız... Onların kapısını çalıyoruz bu kez. Barakaların da çatı katına sıkışmışlar. 12'şer metrekarelik sığınak gibi buraları ... Ev denemez .. Dik durmak bile mümkün değil. Başı değiyor insanın. Her sığınakta iki yatak... 130 DM. kira veriyorlar buraya. Bizim geldiğimizi görünce toplanıyorlar başımıza. Dertleşiyoruz... İşten çıkarılma korkusu ile ağır işlerde nasıl hızlı çalıştırıldıklarını ve boyun eğmek zorunda kaldıklarından dert yanıyorlar. Hepsi bezgin, yılgın ...

-- Sineye çekmek zorundayız, diyor Bayburtlu bir arkadaş : -Yoksa atılacağız işten. Döneceğiz Türkiye'ye. Orda da iş-güç yok. Aç yaşayamaz ya çocuklarımız ...

Soru : Türkiye'de işiniz olsa, geçinebilseniz döner misiniz? ..

Bir canlanma oluyor hepsinde. Hepsi birden başlamak istiyor söze. Ama Bayburt'lu cevaplandırıyor gene : -Tabi döneriz ... Yurdumuzda iş versinler bize. Kim çalışmak istemez çoluk-çocuğunun içinde...

Evet, konuştuğumuz bütün işçi arkadaşlar bunu istiyor : YURDUMUZDA İŞ !..

NOT:

Röportajı yaptığımız arkadaşın, değindiği konuya Montaj Sanayii diyoruz. Şimdiye kadar TİP'lilerin ve bütün devrimcilerin karşı çıktığı bir konudur. Yabancı firmaların Türkiye'de şubelerini açıp mallarını monte ederek halkımıza satmasıdır. Ağır sanayimizin kurulmamasıdır. Yani makina yapan iş sahalarının açılmamasıdır. Montaj Sanayii ülkemizi kapitalist devletlerin bir pazarı haline getirmiştir.

İşsizlik büyüyor

(Baştarafı sayfa 1'de)

Bu olaylar karşısında patronların borazanlığını yapan Türkçe gazeteler, "ALMANYA'da İŞ GÜVENLİĞİ OLDUĞU" - "İŞÇİDEN YANA TEDBİRLER ALINACAĞI" havasını yaymaya ve ortalığı tozpembe göstermeğe çalışıyorlar. İNANMAYIN... Bunların exportçularla göbekbağı var. Onların verdikleri büyük ilan paraları ile yaşıyorlar. Exportçularla anlaşmışlardır. Gerçekleri yazmıyorlar. Yazdıkları an, işçilerimizin exportçularla yaptığı alış veriş miktarı düşecektir. Ve fazla kâr edemeyeceklerdir. Fazla kâr edemeyince, kendileri de fazla ilan parası alamayacaklar. Onun için ortalığı sevimli göstermeğe uğraşıyorlar.

RESMİ YETKİLİLER DE SUSUYOR:

Bütün bunlar olurken, Türk Hükümeti ve onların Konsolosluk, Ataşelik gibi temsilcileri susmaktalar. Öyle ya!.. bizi önceden satanlar, sonradan karşı çıkar mı sömürüye... "Patron iktidarı, patron iktidarını ısırır mı?.."

ÖYLEYSE NE İSTİYORUZ?..

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği olarak diyoruzki Artık ülkemiz yabancı patronlara peşkeş çekilmekten vazgeçilmeli. Montaj fabrikalarının yapımı durdurulmalı. Batılı emperyalistler yurdumuzdan çıkarılmalı. Ağır sanayimiz kurulmalı. Yani makina yapan fabrikalar açılmalı. Yurdumuzda iş sahaları hazırlanmalı. Bir avuç patronun çıkarı değil, bizim iş sahibi olmamız sağlanmalıdır. Bu istediklerimizi bugünkü patron iktidarları yapmayacağına göre, bizim işçi sınıfı olarak kendimiz örgütlenmeliyiz.. Haklarımıza sahip çıkmalıyız. Bizi bizden başkası kurtaramaz.

İsviçrede de işsizlik artıyor...

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) İsviçre sekreterliği bir bildiri yayınlayarak, yapılan seçimlerle yabancıların hudut dışı edilip, edilmemesine değinmiş ve özetle şunları söylemiştir: "Biz işçilerin sorunları ile kendimizden başkası uğraşmaz. Biz işçiler birleşmeliyiz. Bağlı olduğumuz iş kollarında sendikalara girerek mücadele etmeliyiz. Seçimler şimdilik lehimize bitse de, atılma tehlikesi henüz kalkmış değil. Kapatılan fabrikalardan atılanlar, daha şimdiden iş bulmakta zorluk çekmektedirler."

Yukarıdaki bildiriden de anlaşıldığı üzere bütün kapitalist ülkeler patronların aşırı kâr hırsıyla yaptığı plansız üretim sonucu kaçınılmaz olan "Ekonomik krize" girmişler ve bunun da ağır yükünü işçi sınıfına çektiriyorlar ve çektireceklerdir...

BAŞYAZI

(Baştarafı sayfa I'de)

Değerli İşçi Arkadaşlar,

Önce, kardeşçe selamdan sonra hepinizin yeni yılını candan kutlular, çalışmalarınızda başarılar dilerim. Biliyorsunuz, konuşmamızın konusu SENDİKA NEDİR?.. Geçen sayımızda bunun birinci bölümünü ele almış ve özetle şu noktalar üzerinde durmuştuk:

Sendika aynı sınıftan olanların birleşerek, hak ve menfaatlerini korumak için kurdukları "Meslek Birlikleri" dir. Sendikalar yığın örgütüdür, demiş ve daha sonra sendikaların önemli bir kuruluş olduğunu anlatmaya çalışmıştık. Bunu takiben, İşçi sınıfı çağdaş kapitalizm koşulları içinde üç temel biçimde sınıf savaşı yürütmektedir, diyerek bu üç temel biçimi kısaca şöyle açıklamıştık:

1 - Ekonomik Savaş: (En alt dereceli olan). Çünkü ayrı işçi grupları, ayrı kapitalistlere karşı savaş yürütür.

2 - Politik Savaş: (En yüksek dereceli olan). Çünkü politik iktidarı ele almak içindir. Bütün işçi sınıfının bütün kapitalizme karşı savaşı.

3 - İdeolojik Savaş: Bu işçi sınıfının burjuva ideolojisine karşı savaşıdır. İşçi sınıfı devrime giden yolu temiz tutmak ve onun berraklığını korumakla görevlidir.

Sonuç olarak da sendikanın görevi ve çalışmalarınını ele almış, günümüzde verilen sınıf savaşı içinde sendikanın önemli yeri vardır. Bu nedenle o eylemini yalnız ekonomik savaş ile sınırlayamaz. Çünkü "sendikal planda bile işçi sınıfının savaşı yalnız ekonomik savaş değildir. İşçi sınıfı ekmek, iş isterken, bağımsızlığa, özgürlüğe, demokratik haklara kavuşmayı da istemektedir." demiştik.

Demeyin "Bunlar da bizim neyimize?" Bu tip görüş tam patronların işine yarar. Patronlar bizi kara-cahil bırakmak isterler.. İsterler ki biz birşey öğrenmeyelim, hep kendileri öğrensin ve ömrü-billah sömürülerine devam etsinler. Biz de öğreneceğiz hem de inatla, bilmediklerimizin üzerine gide gide.

Yakın geçmişimizde meydana gelen iki olay ve bu olaylara karşılık sendikaların takınmış oldugu tavır biz Türkiyeli işçiler üzerinde önemli etki yapmıştır. Bunlardan biri Eylül 1973'de meydana gelen büyük FORD olayları, diğeri ise "ÇOCUK PARALARININ KESİLMESİ" konusu.

Ford olaylarının gelişip, büyüyüp ve o şekilde sonuçlanmasında, işçilerin bağlı olduğu sendika "IGM" nın önemli rolü olmuş. Haklı hareketi desteklemeyip dışında kalmak suretiyle, hem işçinin sendikal birliğine karşı olanların ekmeğinin üzerine yağ sürmüş ve işçi sendikasına yakışır onurunu koruyamamış, hem de hakim çevrelerle aynı parelele düşmüştür. Günlerce süren bu olayın bastırılışından sonra kitle halinde sendikadan ayrılmalar başlamış ve yerinde yapmış olduğumuz araştırmada işçilerin genellikle oradaki sendikacılara karşı olduğu görülmüştür. Bu durumu fırsat bilen bütün gerici unsurlar harekete geçerek, işçi arkadaşlarımızın çoğunda henüz daha yeni filizlenmeye başlayan sendikalaşma ve birlikte mücadele fikrini körletmeye yönelmişler, ya da kendi sadık adamlarını ön plana çıkararak işçileri onların arkasına takmaya çalışmışlardır...

Çocuk paraları konusunda da durum yukarıdaki örnekten değişik olmamış, aşağı yukarı sendikalar birer bildiri ile yetinmişler, ellerinde milyonlarca işçi ordusu varken hiçbir aktif direniş göstermemişlerdir. Halbuki sendikalar isteseydi, yabancı ülkeler işçilerinin büyük bir kısmının aleyhine olan hükümetin bu kararına karşı yeri yerinden oynatırlardı.

SENDİKA Nedir?..

YUKARIDAKİ ÖRNEKLER BİZİM SENDİKALARA ÜYE OLMAMIZI ENGELLER Mİ, YA DA SENDİKALARDAN İSTİFA ETMEMİZİ GEREKTİRİR Mİ?..

Hemen kesin olarak belirteyim ki HAYIR. Her iki hareket tarzı da kesin olarak yanlıştır. Birinci yerde sendikaya üye olmalı, ikinci yerde ise sendikadan istifa etmemelidir. Neden?.. İşçi örgütsüz hiçbir şey yapamaz, hatta hiçbir şey değildir... Ekonomik mücadelesinde sendikalı olacak, politik mücadelesinde ise partili... Zaten bu konunun üzerinde duruşumuzun en önemli yanı da burası. Sendikasız olursan kimin işine yarayacak? Patronun, sendikadan istifa edersen kimin işine yarayacak? o da patronun. Tek tek insan hiçbir şey yapamaz. Keklik gibi avlarlar, kolu kanadı bile kalkamaz.

ŞU FARKI GÖZDEN KAÇIRMAMALIYIZ..

Kişilere kızıyor, yöneticilere kızıyorsak, buradan sendikanın gereksiz olduğu anlamını çıkarmamız doğru değildir. Başta da belirtmiştik ki, sendika önemli bir kuruluştur ve işçi sınıfının ilk okuludur... Bu kuruluşun bu hale gelmesinin yolu, sendikadan istifa etmek ve sendikasız kalmak değil, bilakis sendika içinde kalmak ve işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda, patron yanlısı yöneticilerin örgüte sarkan oportünist (*) görüşlerini göğüsleye göğüsleye ilerlemektir. Örnegin, Ford olaylarında işçi arkadaşlar sendikadan istifa yolunu değil de, sendika içinde mücadele verme ve yöneticilerini yargılama yolunu seçselerdi en doğru işi yapmış olurlardı. Çocuk parası konusunda da keza durum aynı.

ALMANYA'DA SENDİKALARA HAKİM OLAN GÖRÜŞ

Kısa da olsa bu konuya da değinmeyi yararlı görüyorum. Sendikaların önemli bir kısmının yönetimine Sosyal - demokratlar hakimdir. Diğer bir bölümünü de CDU kontrol eder. Hakim olan görüş "PARTİLER ÜSTÜ POLİTİKA" dır. Bizim yıllarca karşı çıktığımız ve hala çıkmakta olduğumuz bir görüş. Çünkü işçi sınıfının çıkarlarına tam ters bir görüş. Patronların varlığını ilelebet kabul eden ve işçilerle patronların barış içinde yaşamasını öngören bir politikadır bu. Bir işçi örgütünün lideri sendikayı bu çizgiye otutturuyorsa, o sendikada devrimci sendikacılara önemli görevler düşmektedir. Bu da bir an önce o yöneticilerin görüşünden sendikayı arındırmak.. Bu aralar işin sevindirici yanı da artık doğru görüşlerin sendikalar içinde gelişmeye başlamasıdır.

Türkiye'de ise "PARTİLER ÜSTÜ POLİTİKA" yı yıllardır Türk-İş yöneticileri sürdürmektedir. Burada, Türk-İş yöneticilerinin şimdiye kadar işçi sınıfına yaptıkları ihaneti saymakla bitiremeyiz. Azmı grevlere karşı çıktılar, az mı grev kırıcılığı yaptılar, az mı toplu sözleşme masasında işçi haklarını patronlara peşkeş çektiler ve çekmektedirler. Bizce Türk-İş yöneticilerinin ne mal olduklarını bilmeyen kalmadı. Burada bizim parmak basacağımız bir olay da DİSK yöneticilerinin son zamanlarda iyice açıga vurmuş oldukları tutumlarıdır. Bu konuda "Yeniçağ" ın Eylül sayısında (sayfa 767) özetle şöyle deniliyor : "... İşçi sınıfını, demokrasi ve sosyalizm için savaş hedefinden şaşırtmak isteyenler yalnız Türk-İş yöneticileri ve iktidar çevreleri değildir. DİSK yöneticileri ve onların düzeyinde olan öteki sendikacılar da işçi sınıfına karşı emperyalizmin ve büyük burjuvazinin en sinsi ve en keskin silahını, yani "sınıflar arasında barış" sloganını işçi hareketine aşılamak çabasındadırlar. Aynı yazının başka bir bölümünde Kıbrıs olaylarının sendikal alanda yeni boşluklar yarattığı belirlendikten sonra şu cümleler yer alıyor : "DİSK yöneticilerinden önemli bir kısmının gerçek sendikacılığın dışına gittiklerini açıkça göstermiştir. Bundan ötürü sendikaların başına devrimci militanları veya işçi sınıfının sınıfsal çıkarlarından yana olumlu elemanları geçirmek, sendika hareketinin çürük noktalarını yenilemek ve sendikaları sarı yöneticilerden temizlemek gereği, Kıbrıs olaylarıyla daha açık bir biçimde belirmiştir."

Yukarıdaki sözlere katacak hiçbir şeyimiz yoktur. Yerinde ve en doğru bir değerlendirmedir.

DİSK YÖNETİCİLERİYLE YAPMIŞ OLDUĞUMUZ İLGİNÇ GÖRÜŞME

Yeri gelmişken bu olayı belgelemeyi ve bizim duyup gördüklerimizi siz dostlarımıza da iletmeyi bir görev bildik.

Kemal Türkler ve iki arkadaşı Avrupa Metal İşçileri Birliğinin Genel Kuruluna katılmaları dolayısıyla Frankfurt'da bulunuyorlardı. Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği adına bir arkadaşımla birlikte 2/11/ 74 tarihinde görüşmek için kaldıkları otele gittik. Amacımız, devrimci bir sendikanın liderine buradaki problemlerimizi anlatmak ve onların da bunlar üzerinde durmasını istemekti. Aynı zamanda Türkiyemizdeki gelişmeleri onların ağzından duymaktı...

Karşımızda Kemal Türkler ve iki arkadaşı diğer bir yanda ise Köln radyosunun Frankfurt muhabiri oturuyordu. O da radyo için röportaj yapmak için gelmiş. Konuşma ilkin onlar arasında başladı.

Muhabir : "Efendim sizi tanımak istiyorum kimsiniz?.."

Türkler : "Ben TİP'in bir numaralı kurucularından!.. Kemal Türkler... Aynı zamanda DİSK ve Maden-İş'in de Genel Başkanıyım."

Bu cevap orada bir anda bir sessizlik yarattı. Çünkü söyleniş tarzı "Dağları ben yarattım" edası içindeydi. Kemal Türkler'i tanıyanlar onun bu yanlarını çok iyi bilirler. Neden geldiklerini izah ettikten sonra laf döndü dolaştı Türkiye üzerine geldi. Türkler yurdumuzda çeşitli kişilerin parti kurma çabaları içinde olduğunu belirttikten sonra, "Biz, kurulan ve kurulması için çalışmaları yapılan partilerin hiçbirini desteklemiyoruz. Biz şimdilik, CHP'yi destekliyoruz. Seçim öncesi iyi şeyler vaadettiler. Ancak koalisyonla geldikleri için bunları yapamadılar. Bir de tek başına iktidara gelsinler..." Türkler daha sonra TİP'i Boran ve arkadaşlarının kapattırdığını ve partiyi bunların rayından çıkardığını belirttikten sonra şöyle diyordu : "Bir Kürt meselesi koydular..." devamla "Hele şu Kürtler son zamanlarda Türkiye'de bayağı örgütleniyorlar. BUNLARI KİM ÖRGÜTLÜYOR, NEREDEN DESTEK ALIYOR BİLEMİYORUZ? AMA ARAŞTIRIYORUM!.. YAKINDA BULURUM" Bu sözler bizi hayretler içinde bıraktı... Değerli okuyucular, burada müsaade edin de bir araya gireyim. Lenin şöyle der : "Milletlerin ve dillerin eşitliğe karşı savaşmayan, değil Marksist, demokrat bile olamaz"

Daha sonra Frankfurt'dan katılan bir sendikacı çocuk parası konusunda bizimle aynı fikirde olmadığımızı belirtti ve gazetemize eleştiri yöneltti. O sırada Türklerden şu sözler duyuldu : "Bunlar gibi Türkiye'de de var, ama içimize sokmuyoruz" Adamlar ne derse desin bizim için işçi sınıfının çıkarları sözkonusu idi. Bu yüzden soğukkanlılığımızı muhafaza ederek diyaloğu sürdürmeye çalışıyorduk. Sıra çocuk paralarımızın kesilmesi konusuna gelmişti. Çocuk paralarımızın kesilmesi konusuna ne diyorsunuz? DİSK buna karşı ne tepki gösteriyor? diye sorduk. Geveledi durdu, birşeyden haberi yoktu... İşçi liderinin ağzından çıkmayacak şu lafları ediyordu : "Türk işçileri 5 - 6 çocuğum var deyip muhtardan alıyorlardı bir ilmihaber ve dayıyorlardı buraya. Herhalde bunları engellemek için Alman Hükümeti tedbirler alıyor olacak." Daha da ne inciler döktürüyordu. Türkiye'deki geçimle buradakinin bir olmadıgını ve buranın DM' sinin Türkiye'de daha değerli olduğunu da söylüyordu. Bütün bunlara rağmen çocuk paralarımız konusunda radyoda birkaç laf etmesini israrla istedik. Siz de şahitsiniz ki bu konuda radyoda bir tek cümle söylemedi. Kongreye katıldıklarına dair havadan sudan laflar etti. Konuşmalarımız sona ererken, çocuk paralarımız, çocuklarımızın eğitimi konusu ve meskenlerin durumu hakkında cevaplandırması için üç tane yazılı soru verdik. O gün bugündür bundan da tek cevap alamadık.

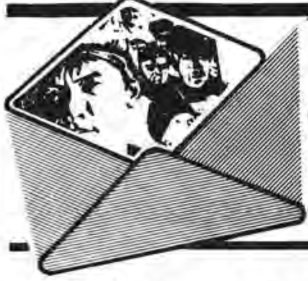
Başka birine söz verdiklerini söyleyerek bizden ayrıldılar. Ama onlar için kötü bir tesadüf oldu "Kaufhof" denen büyük mağazalara alış-verişe girerken gördük!..

Evet arkadaşlar durum böyle... Ama inanıyoruz ki DİSK içindeki olumlu unsurlar Kemal Türkler ve onun gibi düşünenleri aşıp geçeceklerdir. Az kaldı...

Gelecek sayımızda tekrar buluşmak üzere hoşçakalın.

NOT (*) Oportünizm : İşçi sınıfının çıkarlarını işçilerin zayıf anlarından faydalanarak patronların çıkarlarına peşkeş çekmek - işçi sınıfı ideolojisinden döneklik...

m.gür

SİZİN KÖŞENİZ...

Dillenburg– H. Erdoğan şöyle yazıyor :

Bütün dost yoldaşlarımı sevgi ile selamlarım. Göndermiş olduğunuz, 16 sayılı, 12/2/1974 tarihli, sizler kadar değerli olan gazetenizi aldım. Kelime kelime okudum. Dördüncü sayfanızdaki, ÖRGÜT KONGRESİ'nin 8/12/1974 pazar günü yapılacağını açıklamışsınız. O gün aranıza katılmayı borç bilirdim. Önemli meşguliyetlerimden katılmam mümkün olamayacak.. Kongrenizde alacağınız kararların bütün dostlara yararlı olmasını candan temenni ederim.

Sayın dostum, ben aranızda bulunamadığım için çok üzgünüm. Kongrenin dilekler kısmında benim de bir dileğim var. O da size yazmış olduğum bu şiirin okunması.

Ne kaldı be!..

Ne kaldı kardeşlerim ne kaldı,
Meydanlara çıkmamıza ne kaldı,
Bize hayat tanımayan düzeni
Ta kökünden düzeltmeye ne kaldı?..
Bu namussuz, bu düzenbaz, bu geri,
Bu, göbeği gebe domuzdan iri,
Deyyuzları madenlerden içeri,
Tutup-tutup tıkmamıza ne kaldı?..
Kurtuluşa karşı bunlardır gene
Bu herbiri, birer sömüren kene
Bunlara iplerde sallanırkene
Karşı durup bakmamıza ne kaldı?..
İktidar partisi bir sahte dini
Geçirmiş eline, kusmakta kini
Böylesinin kafasının içini
Benzin döküp yakmamıza ne kaldı?..
Yara fazla işlemeden derine
Hakkı getirmemiz için yerine
Uşak ruhluların üzerlerine
Kurşun gibi akmamıza ne kaldı?..
Başından aşağı her yanı sarı
Hortlayıp durmakta faşizmin kârı
Tepemize inen kalın copları
.... sokmamıza ne kaldı?

Bütün dostlarıma sevgi ve selamlar.

CEVAP_

Değerli Dost,
Göndermiş olduğun bu içten mektup bizleri memnun etti. Kongreye katılmanı biz de çok isterdik. Hiç olmazsa şiirini kendin okurdun. Senin bu dileğini seve seve yerine getirdik. Ve şiirini okuduk, dostça selamlarını ilettik. Arkadaşların hepsi çok sevindiler, seni kutladılar... Yazılarını yine bekleriz. Çalışmalarında başarılar..

Dachau – Nazlı Güngörmüş yazıyor:

Sayın İşçi Birliği,
Göndermiş olduğunuz gazetelerinizi devamlı olarak alıyoruz. Büyük fedakarlıklarla hazırladığınız her sayfayı, gururla okuyoruz. O kadar açık ve güzel yazılmış ki, halkının derdini ancak halkın evlatları dile getirir... Halkın hakkına el uzatan haksız elleri ve yalanlar yazan kalemleri, birgün işçinin nasırlı elleri kıracaktır... Buna bütün gücümüzle inanıyoruz. Çalışmalarınız için sizleri kutlar, başarılar dilerim. Saygılarımla.

Nazlı Güngörmüş.

CEVAP_

Sağol Nazlı Bacımız. Mektubuna ve ilgine teşekkürler. Türkiye işçi sınıfının mücadelesine katılan kadın işçi kardeşlerimizin gittikçe daha da artması, hareketimizi güçlendiriyor ve hepimizi övünçle dolduruyor. Gazetemizin posta masraflarına katkıda bulunmak üzere gönderdiğin 20 DM'lık posta pulunu aldık, sevindik, varolasın. Senin posta pulu yardımın kadın işçi kardeşlerimizden aldığımız ilk pul yardımı oldu. Mektubun elimize gazete hazırlanırken geçti, şiire bir yer aralıyamadık. Onu gelecekte yayınlamak üzere sakladık.
Dileklerini yerine getirmeyi kardeşlik borcu biliriz... İşçi Birliği Güngörmüş ailesine, mutlu "gelecek günler" diler.

İŞÇİ BİRLİĞİ'ni işçi arkadaşlarınız çıkarmaktadır. Onlara yardımcı ol,. Okuyunca arkadaşına ver...

İŞÇİ BİRLİĞİ: Sahibi: Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği e.V. adına: Metin Gür ● Sorumlusu: Melik Mert ● Yazışma adresi: 6000 Frankfurt Nied, Lotzstrasse 57 ● Baskı: Eigendruck im Selbstverlag ● Fiyatı 30 Pf ● Yıllık abone 10 DM ● Örgütümüz A.T.T.F. nin üyesidir.